

De verwondering stopt nooit...

Hubert Van Eygen

Zopas vernamen we dat **Nicole Van Overstraeten** (1946-2023) uit Halle op 11 november overleed. In de eerste plaats was zij een merkwaardig geëngageerd dichter maar ze zal vooral herinnerd worden als 'actieveling' binnen het literaire wereldje.

Nicole Van Overstraeten was geen veelschrijfster. Voor zover ik heb kunnen nagaan publiceerde ze maar 5 eigen dichtbundels, werkte ze mee aan een aantal verzamelwerken en schreef ze een essay over het werk van **Guy van Hoof**. Naast dichter was zij lerares Nederlands, schreef ze hoorspelen voor BRT-schoolradio, was ze voordrachtskunstenaar en organiseerde ze literaire manifestaties. Van 2018 tot 2023 was ze actief lid van de beweging 'Mondiaal Halle' in haar woonplaats Halle.

Tijdschriften

Verder publiceerde ze in een aantal literaire tijdschriften zoals *Appel*, *Bries*, *Brutaal*, *Enklave*, *Gierik-NVT*, *Kiezel*, *Switch*, *Vuursteen* en ook in ons eigen *Weirdo's*. In de beginjaren van ons tijdschrift publiceerde zij twee gedichten, nl. 'Hooglied (3)' in nr. 12 (jrg. 3 nr. 4, december 1989) en '(vandaag is het de dag van de groene slang met de bloemetjesvoeten)' (wellicht de weird-

ste titel ooit van een in *Weirdo's* gepubliceerd gedicht) in nr. 14 (jrg. 4, nr. 2, juni 1990).

Ze was jarenlang hoofdredactrice van het literair tijdschrift *Kiezel* (1991-1995), dat zij samen met o.a. **Rik Wouters** redigeerde. In 2010 werd ze aanvaard als lid van de *Vereniging van Vlaamse Letterkundigen* (VVL). Bij de nieuwe leden die toen werden voorgedragen zat ook ik!

In 2012 werd ze voor het eerst vermeld als bestuurslid van de VVL. In 2015 werd zij penningmeester en secretaris. Die functies bleef ze uitoefenen tot 2020.

foto Het Nieuwsblad, ff

Dichtbundels

Zoals al gezegd publiceerde zij maar 5 dichtbundels, nl. *De dagen van de winter* (Dilbeekse Cahiers, Dilbeek, 1989, 56 p.), *Jagen* (Casita de la Soledad-Stichting, Ruisbroek, 1997, 52 p.), *Sapkracht* (Casita de la Soledad-stichting, Ruisbroek, Upsilon, Halle, 1999, 48 p.), *De tuinen van Thevenet: gedichten*, (Demer uitgeverij, Diepenbeek, 2012, 65 p.) en onlangs verscheen *Haiku's voor Gaza* (2023).

Daarnaast schreef ze een essay over de poëzie van **Guy van Hoof**: 'De dagen zijn huiveringwekkend mooi', uitgegeven door *Vriendenkring Kunst Houtland*, Torhout, 2012, 40 p.

Veelzijdig

Ze publiceerde tussen 1995 en 2023 tal van gedichten en andere bijdragen in diverse 'verzamelwerken' (of stelde

ze mee samen) waaruit duidelijk haar veelzijdigheid en breed engagement blijkt, nl.

- *De lokstem van het leven: een bloemlezing* (met **Ghislain Laureys, Rik Wouters, Nicole Van Overstraeten** (bijdrager, medewerker) en **Dirk Pieters**, Casita de la Soledad-stichting, Ruisbroek en literaire vereniging Upsilon, Halle, 1995, 64 p.

- *Tussen twee oevers, Eerste bloemlezing van Nederlandstalige tanka en kyoka* (Samenstellers **Simon Buschman, Adri van den Berg** en **Karel Hellemans**), De Beuk, Amsterdam, 1995, 88 p.

- *Steenwegen, bloemlezing* (met **Hans Claus, Pieter Delen, Etienne Devisch, Nicole van Overstraeten**

de dagen van de winter

nicole van overstraeten

dilbeekse cahiers 1989

ten, Andreas Wanders en Rik Wouters, Cultuurcentrum 't Vondel en Xarnego, Halle, 2004

- *Gegeven de tijd – Tanka's en schaduwsproten*, **Simon Buschman** en 66 medeauteurs, bloemlezing, Uitgeverij De Lemmer, Lemmer, 2011, 152 p.

- *Een veld van verwilderde rozen, verzamelbundel, hommage aan de kunstschilder-graficus Willie Cools* samensteller: **Hannie Rouweler**, Demer uitgeverij, Diepenbeek, 2011

- *Rozentuin, klavierklanken, bloemlezing vrouwenpoëzie* (met gedichten van **Christina Guirlande, Marleen De Smet, Hannie Rouweler, Nicole Van Overstraeten, Catharina Boer** en **Rozemarijn van Leeuwen**), Demer Uitgeverij, Diepenbeek, 2012

- *Acht dichters: perpetuum Mobile* (met **Marleen De Smet, Catharina Boer, Tine Hertmans, Hannie Rouweler, Paula Hagens, Julie Goderis, Nicole Van Overstraeten, Jenny Dejager**), Demer Uitgeverij, Diepenbeek, 2013, 74 p.

- *De 100 beste gedichten gekozen door Saskia J. Stuiveling* voor de VSB poëzieprijs, De Arbeiderspers, 2013, 160 p.

- *Je tikt ertegen en het zingt, gedichten over Gerrit Achterberg* (inleiding: **Nicole Van Overstraeten**), Demer uitgeverij, 2015, 70 p.

- *De Nederlandse van de twintigste en de eenentwintigste eeuw in 1000 en enige gedichten* (samengesteld door **Ilja**

Leonard Pfeijffer), Prometheus, 2016, 1434 p.

- *Het was de achtste dag. Gedichten bij de Verklaring van 30 november* (red. **Hans Claus, Ann Van Dessel en Nicole Van Overstraeten**), uitgeverij P, Leuven, 2022, 67 p.

Recensies

In mijn poëzieverzameling vond ik slechts één bundel van haar terug, nl. 'de dagen van de winter' uit 1989. Ik schreef er een recensie over in *Weirdo's* 13 (jrg. 4, nr. 1, maart 1990):

"In een simpele, glasheldere taal die vaak verwondert door haar eenvoud en directheid levert Van Overstraeten poëzie af die je van de ene verwondering in de andere brengt. Er staat wat er staat en dat maakt deze poëzie nou net zo doordringend. (...)

De liefde loopt immers als een rode draad doorheen deze bundel. Van Overstraeten leidt ons van de ongebreidelde, onvoorwaardelijke kindreliefde, naar de eerste liefdeservaringen tot en met de uiteindelijke 'vaste' liefdesrelatie (waarin je soms bang wordt van liefde?) in de 'dagen van de winter', op het einde (?) van een boeiend leven... Zij doet dat op zo'n eenvoudige maar tegelijkertijd fascinerende manier dat ik nog zeer veel van deze dichteres verwacht in de toekomst!"

In *De Auteur* (sept. 2012) schreef **Ward Mertens** een 'kennismaking' met **Nicole Van Overstraeten** waaruit we volgende passage haalden:

“De vrouw die in ‘De dagen van de winter’ nog bedeesd de schaduw aftastte, is in ‘De tuinen van Thevenet’ een hunkerende schaduw geworden. Nicole schrijft schaduwpoëzie zoals een oeroude rivier die het landschap gestaag naar haar hand zet.

Haar gedichten bevrozen het moment waarop het water op het punt staat zich

in een diepe afgrond te storten. De dichteres vat verleden en toekomst samen in een hachelijk heden. Hiermee sluit ze aan bij jongere dichtersessen als Maud Vanhauwaert en Delphine Lecompte. Kortom, de clichétegenstelling tussen jong en nieuwsgiering tegenover rijp en berustend is in Nicoles poëzie irrelevant”.

(HVE) □

De verwondering stopt nooit

Ik ben een ijsgekoelde vrouw
niet meevoelend en zacht
maar spotlustig en wreed
een vrouw met spirit

alleen kwakzalvers, kinderen en dieren
houden van mij

zij keren weer op het geluid
van mijn jaren
en planten hun honger
in mijn aarde.

Nicole Van Overstraeten

Uit: de dagen van de winter, 1989